

Adăpostit

ÎN MÂNA LUI

Aprecieri pentru această carte

„Temele recurente din cărțile lui Elisabeth Elliot, cum ar fi mulțumirea, bucuria în mijlocul suferinței și credința care perseverează zi, de zi ne arată ce este în inima lui Dumnezeu Tatăl și ce înseamnă o viață bine trăită.“

— RUTH BELL GRAHAM

„Elisabeth Elliot – o femeie pusă deoparte de Duhul Sfânt – a avut un devotament neclintit față de Scripturi și o compasiune de neegalat față de cei pe care i-a ajutat. Vocea ei a fost o sursă demnă de încredere, care a adus în casa noastră, timp de mai bine de 30 de ani, mesajul înțelepciunii și al încurajării divine.“

— DENNIS ȘI BARBARA RAINEY, Family Life

Alte cărți de aceeași autoare
apărute la Editura Scriptum:

Adăpostit în mâna Lui
Armonia promisiunilor Sale
Călăuzirea lui Dumnezeu
Cărarea singurătății
Consacrare cu bucurie
Fii încrezătoare!
Fii liniștit, suflete!
Pasiune și puritate
Prin porțile splendorii

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ELLIOT, ELISABETH

Adăpostit în mâna Lui / Elisabeth Elliot. - Oradea : Scriptum, 2023

ISBN 978-606-031-166-9

ELISABETH ELLIOT

Adăpostit
ÎN MÂNA LUI

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published under the title
Secure in the Everlasting Arms
by Elisabeth Elliot

© 2002 by Elisabeth Elliot
Published by Revell, a division of Baker Publishing Group
Previously published in 2002 by Servant Publication
Printed in the United States of America
All rights reserved.

Ediția în limba română, publicată sub titlul
Adăpostit în mâna Lui
de Elisabeth Elliot

© 2023 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor, România
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, toate citatele biblice folosite provin din traducerea NTR – Noua traducere românească a Bibliei. Alte traduceri ale Bibliei în limba engleză folosite: KJV – King James Version, NEB – New English Bible, NIV – New International Version, PHI – Phillips.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-166-9

Tiparul executat în U.E.

*„Dumnezeul cel Veșnic este adăpostul tău,
iar sub tine sunt brațele Lui veșnice.“*

— DEUTERONOM 33:27

CUPRINS

Introducere | 11

PARTEA ÎNTÂI: BRAȚELE LUI VEȘNICE | 15

Oricare mi-ar fi soarta | 17

Încălțăminte de fier | 21

Tăcerea Lui răbdătoare | 27

Recunoștința unui câine | 31

Rugăciune și acțiune | 33

Viitorul nu este țara noastră | 37

Supărat pe Dumnezeu? | 41

În ritmul veșniciei | 45

PARTEA A DOUA: FĂ URMĂTORUL LUCRU! | 47

Suntem chemați să acționăm | 49

Cum să te pregătești pentru ziua de mâine | 53

Domnișoara Andy | 55
Cum pot să-L slujesc pe Cristos astăzi? | 59
Ce să faci în continuare | 63
Laudă Mielului | 67
Alinarea pe care o aduce ascultarea | 69
Ce face dragostea | 73

PARTEA A TREIA: CREDINȚA DE ZI CU ZI | 77

Nu sunt supărat pe Dumnezeu | 79
Pace perfectă | 83
Testul dragostei mele pentru Dumnezeu | 85
Lumea trebuie să vadă | 89
Credință pentru ceea ce este inexplicabil | 95
Despre întrebări | 97
De ce a murit Isus? | 101
Moise, călăuză pentru popor | 105

PARTEA A PATRA: CĂUTAREA MULȚUMIRII | 109

Un loc în dar | 111
Târguri de vechituri | 115
Cât de mult este îndeajuns? | 119
Solitudine sfântă | 121
O decizie grea | 125
Pătimirile unei femei casnice | 127
Să aduci mulțumiri | 129
Vara la Strawberry Cove | 133
Ce înseamnă să fii sfânt? | 137
Viciul stimei de sine | 141

PARTEA A CINCEA: BUCURIE ȘI ÎNTRISTARE | 145

Bucurie | 147
Stări de spiri | 149
Suferință și bucurie | 151
Când muzica încetează | 157

Nedreptate | 159
Cu bucurie să cântați! | 163
Marea lecție | 167
Dumnezeu e prezent în fiecare moment | 169

PARTEA A ȘASEA: CĂȘĂTORIE, CURTARE ȘI CELIBAT | 173

Despre celibat | 175
Nu face asta! | 179
Un dezastru avortat | 183
Pericolele propriilor jurăminte | 185
Scrisoare către o fată de doisprezece ani | 187
Povestea unei curtări | 191
Ce înseamnă să te supui | 195
Autoritatea verbală | 197
Cum să fii o soacră bună | 203

PARTEA A ȘAPTEA: POVEȘTI CU MISIONARI | 205

Călătorie în Ecuador | 207
Însemnări din junglă | 213
Călătorie prin junglă | 215
Scrisoare de la un misionar | 221
Călătorii | 225
Viața simplă | 229
Un Crăciun neobișnuit | 233
Roagă-te pentru India! | 237

INTRODUCERE

Carterea de față este o colecție de crâmpie din aventura vieții mele de credință, împletite cu fragmente din experiențele altor pelerini care m-au însoțit pe această cale. Toate acestea au fost publicate în ultimii zece ani în *The Elisabeth Elliot Newsletter* [Buletinul informativ al lui Elisabeth Elliot], o publicație a cărei răspândire a tot crescut în ultimii douăzeci de ani.

Unii cititori s-ar putea să nu cunoască unele detalii despre viața mea și astfel s-ar putea să fie nedumeriți citind relatări din locuri atât de îndepărtate, precum: New Jersey, Florida, Alberta, Ecuador, China, India, Madagascar și Massachusetts. Și, da, trebuie să știi că am avut trei soți. Și că de-a lungul anilor am fost studentă, misionară, scriitoare, vorbitoare și „casnică“. Am petrecut foarte mult timp în avioane și făcând la tastatura mașinii de scris sau a calculatorului.

Dar cel mai împlinitor și roditor timp a fost acela petrecut la picioarele Domnului Isus, ascultând, citind, vărsându-mi inima înaintea Lui, meditănd și învățând de la El. Poate pentru că învăț

ADĂPOSTIT ÎN MÂNA LUI

greu, Dumnezeu a trebuit să-mi predea aceeași lecție de mai multe ori. Bineînțeles că aceste recapitulări frecvente m-au ajutat să scriu și să vorbesc mai bine despre ceea ce am învățat, lucru care sper că a fost și este de folos cititorilor și ascultătorilor mei.

Înaintarea în vârstă îl face pe om mai predispus spre reflecție. Acum, trecutul îndepărtat se bucură de o vitalitate reînnoită în evocările mele și poate fi evaluat din perspectiva mai multor ani. Nenumărați oameni mi-au influențat viața din ziua în care m-am născut, acum șaptezeci și cinci de ani, [împliniți în anul 2002] într-un orașel din Belgia.

Mi s-a spus că, pe când eram încă bebeluș, sosise momentul ca părinții mei, care erau misionari, să se întoarcă în Statele Unite în concediu. Mama împachetase cu grijă toate lucrurile, răsucise cheia în yală și stătea pe trotuarul din fața casei cu senzația că uitase ceva. Bona noastră de origine olandeză știa că tata îl ținea pe Philip, fratele meu de trei ani, și îi sugeră că probabil mama ar trebui să ia cu ea și ceea ce lăsase cu grijă pe patul din dormitorul de sus – bebelușul ei de numai cinci luni, pe nume Elisabeth.

În timp ce se aflau din nou în Statele Unite, tatăl meu, Philip E. Howard Jr., a fost rugat să se alăture tatălui și unchiului său în redactarea revistei săptămânale *The Sunday School Times*. Așa că, în loc să ne întoarcem în Belgia, ne-am mutat în Philadelphia și, mai târziu, în orașul Moorestown din New Jersey.

Îmi amintesc că în perioada când eram trei copii la părinți, mergeam aproape un kilometru și jumătate pe jos până la școală. Îmi era frică și chiar eram îngrijorată că nu voi trece de clasa întâi (și apoi, pe rând, de toate celelalte clase până la facultate!). Până la urmă am fost șase frați – patru băieți și două fete.

Părinții noștri erau destul de săraci prin anii '30, însă eram mereu încântați să avem musafiri în casa noastră, în special misionari. Îmi amintesc de vizita unei sufragete britanice faimoase pe nume Christabel Pankhurst. Sora mea, Ginny – care avea pe atunci trei sau patru ani – ra pur și simplu fascinată de părul de un roșu aprins al femeii și de sprâncenele ei vopsite. Așteptam cu toții îngroziți ca inevitabilul să se producă.

Desigur că nu trecu mult și Ginny spuse: „DE CE are PANKABLE sprâncene ROȘII?” Cumva am reușit să trecem cu bine de situația respectivă și de altele asemenea ei.

În al doilea an de liceu, m-am mutat la Hampden DuBose Academy, o școală creștină cu internat din Florida, și acolo mi-am întâlnit dușmanul – o femeie extrem de autoritară, care a început imediat să mă transforme. Eram îngrozită de doamna Dubose, care mi-a spus de la început că dacă nu mă adun și nu renunț la șfiala mea, voi rămâne corijentă și voi fi trimisă direct acasă. Cumva am reușit să rămân pe poziție și chiar să termin școala onorabil.

Am ajuns la Wheaton College din Illinois, unde m-am trezit sub stăpânirea unei domnișoare profesoare în vârstă fascinantă, care în prima zi de cursuri ne-a întâmpinat astfel: „Nu va exista chiulit de la oră, *nici* amânarea temelor și, dacă vă îmbolnăviți cumva, amintiți-vă că acea *boală înseamnă o pierdere din punct de vedere economic.*“ Punct. Am încheiat orice discuție. Pfiu!

Specializarea mea era limba greacă clasică. Erau patruzeci și doi de băieți în clasă și doar două fete, plus profesoara cea tânără de greacă, care abia absolvise facultatea cu trei luni în urmă. Ea m-a provocat. Ea m-a făcut să *iubesc* limba greacă.

Pe măsură ce mă apropiam de absolvire, am devenit conștientă de faptul că un anumit tânăr făcea uneori tot posibilul să ajungă să stea lângă mine. Era vorba despre Jim Elliot, campion la lupte, colegul de cameră al fratelui meu și un om după inima lui Dumnezeu. El mi-a dat de înțeles că este interesat, însă mi-a spus foarte clar că lua în considerare o viață de celibat. Era student cu un an în urmă față de mine.

Eu am absolvit și m-am dus la Prairie Bible Institute din Alberta, Canada, unde am avut privilegiul de a sta sub aripa celei mai luminoase, iubitoare și călduroase sfinte, Mama Cunningham, care m-a invitat să trec pe la apartamentul ei de la demisol oricând doresc. Te asigur că în multe dintre zilele furtunoase și întunecate din prerie mi-am croit drum spre acel refugiu prețios, unde draga mea mamă punea cana de apă la fiert, deschidea Biblia și se ruga. Când am plecat ca misionară în Ecuador, ea m-a urmat prin rugăciunile ei, încheind întotdeauna fiecare scrisoare cu cuvintele apostolului Pavel din Romani 15:13: „Dumnezeul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea, în timp ce credeți, ca să aveți speranță din belșug, prin puterea Duhului Sfânt!“

ADĂPOSTIT ÎN MÂNA LUI

Cinci ani și jumătate mai târziu, eu și Jim Elliot ne-am căsătorit în Quito, Ecuador, și împreună am lucrat cu indienii Quichua din partea de est a junglei. Fiica noastră, Valerie, avea doar zece luni când Jim, împreună cu alți patru misionari, a fost omorât de oamenii din tribul Auca. Am putut să merg cu micuța mea Valerie în vârstă de trei ani să locuim alături de cei care-mi omorâseră soțul și pe prietenii lui misionari și de atunci au aflat cine este Isus. Unii dintre ei au ajuns să răspândească Evanghelia în alte triburi din junglă.

Când ne-am întors în Statele Unite, în 1963, am locuit împreună cu Valerie în New Hampshire până când bărbatul care avea să-mi fie cel de-al doilea soț, Dr. Addison Leitch, m-a curtat și m-a cucerit. Ne-am mutat în Massachusetts, unde el era profesor la Gordon Conwell Theological Seminary. A fost un soț bun pentru mine și un tată vitreg bun pentru Valerie în anii adolescenței ei, până când a murit de cancer. Lars Gren, un norvegian musculos, este cel de-al treilea soț al meu și este sănătos din câte știu în momentul scrierii acestei cărți.

Pe măsură ce rememorez și repovestesc toate acestea, sper că tu, cititorul acestei cărți de „crâmpie” dintr-o viață care s-a dovedit a fi bogată în experiențe, vei adopta și tu același motto al credinței care timp de treisprezece ani a deschis emisiunea mea zilnică de radio, *Gateway to Joy* [Calea spre bucurie]:

„Sub tine sunt brațele Lui veșnice.“

PARTEA ÎNTÂI

BRAȚELE LUI VEȘNICE

ORICARE MI-AR FI SOARTA

Imediat după Războiul de Șase Zile din 1967, am petrecut zece săptămâni în Ierusalim. Într-o după-amiază am fost invitată la ceai la doamna Bertha Spafford Vester, care locuise acolo toți cei nouăzeci și unu de ani ai ei. O femeie fascinantă, ea era cea de-a cincea fiică a lui Horatio Spafford, cel care a compus cântecul *It Is Well With My Soul* („Bine e, bine e în Isus“). Povestea acestui imn frumos este cunoscută de mulți, însă doamna Vester a adăugat câteva detalii care au fost noi pentru mine.

Marele incendiu din anul 1870 din Chicago l-a făcut pe Spafford, un om de afaceri prosper, să se gândească bine ce vrea să facă cu viața lui. Din dorința de a-L cunoaște mai bine pe Isus, a hotărât să vândă tot și să se mute în țara în care a trăit Isus. Cu puțin timp înainte de plecarea navei, el a fost reținut din pricina afacerii, însă și-a condus familia la New York.. Dintr-un motiv pe care nu și l-a putut explica, i-a cerut comisarului de navă să le schimbe cabina și să-i mute mai aproape de prova navei. S-a întors în Chicago pentru a-și

ADĂPOSTIT ÎN MÂNA LUI

termina treburile. Apoi a sosit telegrama: SINGURA SALVATĂ. Nava se scufundase. Doamna Spafford supraviețuise. Cele patru fiice ale lor pieriseră. Dacă ar fi rămas în cabina rezervată la început, de la mijlocul ambarcațiunii, s-ar fi înecat și ea, deoarece exact în acea parte fusese lovit vaporul de un alt vas.

În timp ce ne sorbeam ceaiul și ronțaiam din dulciurile arabe, doamna Vester, care s-a născut după dezastru, mi-a povestit cum îi descrisese mama ei acea noapte întunecată în care ea și cele patru fetițe ale ei fuseseră aruncate în marea rece. Cuprinsă de frenezie, încercase să le salveze. Abia dacă reușise să atingă cu vârful degetelor marginea rochiței uneia dintre ele, însă nu putuse să o apuce. Ea însăși fusese salvată ca prin minune în timp ce plutea în stare de inconștiență pe o rămășiță din nava scufundată.

În timpul călătoriei domnului Spafford în urma căreia avea să se întâlnească cu soția lui în Franța, căpitanul l-a chemat într-o zi pe punte. Arătându-i diagramele sale, acesta îi explică faptul că exact în acea zonă în care se aflau atunci se scufundase celălalt vapor. Spafford s-a întors în cabina lui și a scris imnul care a fost o alinare pentru mii și mii de oameni..

Când pacea inundă viața mea ca un râu,
Când necazurile lovesc ca valurile mării,
Oricare mi-ar fi soarta, Tu m-ai învățat să spun:
„Sufletul meu este în siguranță.”*

Cuvântul „soartă” nu este un cuvânt pe care îl folosim atât de des cu sensul acesta. Înseamnă orice s-ar întâmpla, orice se întâmplă din voia puterilor care stăpânesc peste destinul nostru, o parte, o cotă-parte, o sarcină. Când tragem la sorți, nicio putere omenească nu poate controla care va fi partea noastră.

Însă creștinii știu că noi nu ne aflăm la mila sorții. O mână iubitoare, o înțelepciune măreață și o putere nemărginită ne conduc

* Varianta cunoscută în limba română: „Când am pacea Domnului în viața mea/ De vifor eu nu sunt răpus!/ Iar inima mea tot așa va cânta:/ Bine e, bine e în Isus!” [n. ed.]

destinul. Domnia asupra tuturor lucrurilor se află pe umerii puternici ai lui Cristos Însuși, Cel care le vede pe toate cu mult înainte de a se întâmpla. Totul are ca scop binecuvântarea noastră. Cât de diferit vedem noi lucrurile! Cu toate acestea, gândește-te la credința lui Horatio Spafford, care, deși suferea din pricina pierderii tuturor copiilor lui, a scris: „Oricare ar fi soarta mea, Tu m-ai învățat să spun/ Sufletul meu este în siguranță.“

A-L iubi pe Dumnezeu înseamnă a iubi voia Lui. Primim ceea ce El ne dă. Renunțăm la ceea ce El ne ia, „fiind la fel de bucuroși la gândul că ne aflăm în mâinile Lui, pe cât de triști ar trebui să fim la gândul că ne-am luat soarta în propriile mâini“, după cum spunea Fénelon. Cât de uimiți suntem – de bucurie sau de tristețe – când primim unele lucruri! Cu ce reticență sau desfătare renunțăm la altele! Cu toate acestea, descoperim că reușim să ne purtăm propriile suferințe, în timp ce despre ale altora afirmăm uneori: „N-aș putea îndura așa ceva niciodată!“

Iată ce mi-a scris Jim, a cărui soție are cancer: „Sarcina care ni s-a încredințat este *atât de* grea, dar avem parte totuși și de daruri ale îndurării – un prieten care trece pe la noi, un instalator care vine la momentul potrivit. Să fie acestea doar coincidențe? Nu pentru acela care le vede prin ochii credinței!“

Dumnezeu ne protejează de majoritatea lucrurilor de care ne este frică, însă când alege să nu ne protejeze, El *alocă* în mod constant har pe măsura nevoii. De noi depinde dacă alegem să-l primim sau să-l refuzăm. Bucuria sau nefericirea noastră va depinde de această alegere.

